
Emne: Forslag B 142 angående Transseksuelles forhold

Til udvalget

Som et af de mennesker som føler sig omfattet af forslaget tillader mig hermed at fremsende mine synspunkter på det fremlagte forslag.
Det er mit håb at udvalget vil finde anledning at tage mine tanker i betragtning, ved forslagets fremtidige behandling.

Jeg er naturligvis til jeres rådighed, såfremt der er elementer i min skrivelse som i ønsker at få belyst yderligere.

--

Med venlig hilsen
Freja Nordam
Vestervangsvej 69/118
8800 Viborg

Til Sundhedsudvalget
Christiansborg,
1240 København K.

Viborg, den 16. juli 2007

Kommentarer til forslag B142

Forslaget er udtryk for et meget visionært livssyn, og består som bekendt af fire hovedelementer. Som en af de personer, der i høj grad ville kunne få sit liv påvirket af de intentioner, der udtrykkes i forslaget, tillader jeg mig hermed at kommentere på de enkelte delelementer i forslaget, nemlig:

- at myndige mennesker selv kan bestemme deres fornavn uden hensyn til deres køn,
- at myndige mennesker selv kan bestemme, hvilken kønsidentitet deres cpr-nummer og pas skal udtrykke,
- at myndige mennesker – efter grundig vejledning og rådgivning om konsekvenserne – selv afgør, om de vil gennemgå en kønsskifteoperation, og at samfundet stiller denne mulighed til rådighed for borgerne, og
- at alle mennesker uanset køn og seksuel orientering skal have de samme muligheder, herunder muligheden for at adoptere børn.

Jeg lever i dag på fuld tid som en kvinde. Det har øget min livskvalitet ganske betydeligt. Jeg bestræber mig i høj grad på at falde i et med mine omgivelser. Det betyder at jeg opfører og klæder mig som enhver anden kvinde på min alder. Derfor vækker jeg heller ikke opsigt.

Jeg blev født i 1954. Siden min tidligste barndom har jeg følt at der var noget der ikke var rigtigt hos mig, og ikke var som hos andre drenge! I min barndom/ungdom var der ikke nogen særlig stor viden omkring transvestisme og transseksualitet. Selv den dag i dag er der meget begrænset viden om dette område.

Jeg lagde dengang låg på disse tanker, for det kunne jo ikke nytte noget. Fysisk var jeg mand, og måtte agere i overensstemmelse med dette. Tog en uddannelse, blev gift og fik børn. Jeg har en lang karriere bag mig med teknisk projektsalg, nationalt som internationalt. Som det fremgår har jeg dog ikke kunnet holde min feminine side indespærret.

Det har haft store personlige omkostninger at ”komme ud af skabet” i 2001. Disse omkostninger har været skilsmisse, et problematisk forhold til det ene af mine to børn, samt tab af karriere.

Samfundet er indtil dato indrettet efter det forhold at der kun findes 2 biologiske køn. Desværre er vi nogle få, der ikke passer helt ind i disse kasser. Alt efter temperament benævner vi os selv som transvestitter, transseksuelle, transkønnede, eller slet og ret transer.

Nogle få ændringer fra det officielle Danmark ville gøre vores hverdag nemmere, og desuden være medvirkende til en større accept i samfundet.

Det er også vigtigt at forholde sig til at vi som gruppe er meget få, og derfor kan vi være meget udsatte. Når vi ikke engang selv, til fulde, ved hvorfor vi agerer som vi gør, hvordan skal man så kunne forvente at omgivelserne kan forstå os? Derfor er det meget vigtigt at lovgivning og administrative

regler lettes, således at vi kan blive en mere naturlig del i samfundet.

– at myndige mennesker selv kan bestemme deres fornavn uden hensyn til deres køn,

Da den reviderede navnelov sidste år trådte i kraft, benyttede jeg lejligheden til at tilføje Freja Nordam til mit navn. Desværre er Freja ikke på den liste over navne som både kan anvendes af mænd og kvinder.

Navnet har stor symbolværdi i ens selvopfattelse. Derfor er det for mig ikke nogen løsning at tilføje et kønsneutralt navn foran det navn, jeg har valgt. Det er næppe tænkeligt at myndighederne ville påtvinge andre persongrupper i samfundet at deres ret til frit at vælge navn, skulle reduceres. Jeg accepterer naturligvis at der overordnet set kan være navne som virker anstødelige, og derfor er problematiske at anvende. Det er dog næppe den slags navne målgruppen for B 142 ville vælge, såfremt navneloven blev lempet.

– at myndige mennesker selv kan bestemme, hvilken kønsidentitet deres cpr-nummer og pas skal udtrykke,

Såvel navn som den påhæftede kønsidentitet, har stor betydning for ens selvverd. For mig virker det paradoksalt at de østrogenpiller som jeg indtager, udskrives til den mand, som jeg engang var, men som jeg kun har min fortid til fælles med. Det er også ydmygende at jeg ved alle de henvendelser som jeg har til det officielle Danmark er nød til, billedligt talt, at afsløre indholdet i mine trusser. Det krænker min blufærdighed.

Virksomheder, jeg er i kontakt med, har ikke haft noget problem med at foretage de administrative ændringer så deres databaser er i overensstemmelse med den person som er kunde hos dem. Det er eksempelvis tilfældet hos TDC, FDM og Falck. Optagelsen i diverse telefonbøger stemmer også overens med det navn, som jeg i dag identificeres med.

– at myndige mennesker – efter grundig vejledning og rådgivning om konsekvenserne – selv afgør, om de vil gennemgå en kønsskifteoperation, og at samfundet stiller denne mulighed til rådighed for borgerne.

I sommeren 2006 henvendte jeg mig til min læge, og forelagde ham det forhold at jeg følte en uoverensstemmelse mellem min psyke og min fysiske fremtoning. Jeg fik derpå en henvisning til en gynækolog, der har erfaring i at behandle transseksuelle med det kvindelige kønshormon østrogen (Østradiol DLF 2 mg, 2 x 2 mg. dagligt). Den udvikling som jeg siden opnået, har haft en stor positiv værdi for mig, legemligt som psykisk.

På det personlige plan, er jeg afklaret med at en "kosmetisk operation" i mit skridt ikke vil gøre mig mere kvindelig. Denne operation vil ikke ændre andet end nogle få ting på min krop. Kvindelighed er så meget andet og mere, end et kønsorgan. Som lovgivningen og reglerne er i dag, er jeg imidlertid nød til at frekventere Rigshospitalet gennem flere år, og evt. undergå en meget omfattende operation, for at opnå samfundets accept af at jeg er kvindelig. Jeg finder dette forhold uforståeligt, og jeg vil tillade mig at sige at det er spild af samfundsmæssige ressourcer. Både økonomisk og menneskeligt.

Med til billedet hører naturligvis også at det begrænsede antal såkaldte kønsskifteoperationer i Danmark, betyder at kompetencen på dette område ikke er så stor som den er for mange andre operationstyper. Mange transseksuelle har derfor følt det nødvendigt at betale for deres operation, på et privathospital i Thailand.

I de fleste sammenhænge vil danske statsborgere foretrække at få foretaget deres indgreb inden for landets grænser.

Jeg tror derfor godt man kan få en fornemmelse af den desperation der dybest set ligger bag de mennesker, der hvert år vælger at rejse ud af landet, for at gennemføre en operation.

Jeg har kendskab til en del personer for hvem et "administrativt kønsskifte" ville være tilstrækkeligt til at øge den personlige livskvalitet. Mig selv inklusive. Jeg kunne derfor forestille mig at en smidig løsning kunne være at ens lokale læge ville skrive en erklæring til Civilretsdirektoratet, der kunne danne basis for såvel en navneændring, som en ændring af personnummeret.

– at alle mennesker uanset køn og seksuel orientering skal have de samme muligheder, herunder muligheden for at adoptere børn.

Diskussionen om retten til at adoptere børn bliver ført fra mange sider. Jeg har personligt ikke nogen yderligere ord at tilføje netop den del af forslaget. Derfor vil jeg på dette punkt alene tilslutte mig de synspunkter som LBL (Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske) har.

Som jeg tidligere har nævnt har det officielle Danmarks love og regler stor betydning for den enkelte borgers opfattelse af minoritetsgrupper. Til at belyse dette vil jeg gerne fremdrage loven om registreret partnerskab fra 1989. Denne lov har haft en stor betydning for samfundets opfattelse af homoseksuelle. Antallet i den målgruppe, som B-142 retter sig imod er ukendt. Mit eget skøn er at det næppe er mere end nogle få hundrede. Med dette indlæg håber jeg at have belyst at de forhold vi, i målgruppen, er underlagt med få midler ændres drastisk i positiv retning. En stor del af os er desværre blevet marginaliseret, pga. af vores medfødte opfattelse af vores køns-id..

Jeg håber derfor at Sundhedsudvalget vil se med stor velvilje på B-142.

Med venlig hilsen
Freja Nordam
Vestervangsvej 69/118
8800 Viborg
86 67 48 33

